

DE LA CARRETERA DE CARDONA-EL MIRACLE A OLIUS

A la poca estona d'haver iniciat la caminada, arribem a El Miracle, el qual, atenent-nos al que diu la circular, podríem qualificar de "magnífic retaule barroc del s. XVIII de 23 m. d'alçada, el més important de Catalunya". Tot i l'interès artístic del retaule no sembla que el racargolament del sobrecarregat altar mogui entusiasmes generalitzats entre el nostre grup.

Seguim per dins d'un bosc cada vegada més ric i amb signes d'una interessant explotació forestal. A l'apropar-nos a Solsona als conreus de blat i ordi s'hi afegeixen conreus de recent implantació, tals com pèsols proteaginosos, colsa, etc. Una granja de porcs de pota negra forma part també de les curiositats del camí.

Arribem de nou a Solsona, aquest cop a peu i amb signes de cansament evidents, sobretot entre algunes donzelles que ràpidament s'apunten al cotxe de l'Enrica amb la seguretat que arribaran abans a Olius i sense massa més esforços.

Amb el grup buidat amb un cotxe de l'Enrica (proposta de nova mesura d'unitat de deserció) seguim el camí planejant fins a Olius.

A Olius realment val la pena l'església romànica de Sant Esteve (s.XI) que amb la seva important cripta pre-romànica és admirada amb delit pels parai-güeros. Al costat, el cementiri d'inspiració gaudiniana és l'altre contrapunt que acaba d'enriquir aquest paratge.

Durant el dinar celebrem amb cava el sant del Regus. I més alegres tornem a Barcelona.